

Hors d'oeuvre

Zodra de zon onder was kwamen de dieren. Kleine spinnen die overdag wat minder actief waren, duizendpoten, muisjes. In de drooggevallen greppel langs de klinkerweg liep een vos behoedzaam door de dorre blaadjes. Zijn snorharen trilden. Het muisje dat hij in het vizier had scharrelde nietsvermoedend rond, op zoek naar wat eetbaars.

Drie tellen later was het zelf een maaltijd geworden. De vos schrokte het naar binnen en schoot weg tussen de struiken. Daar kroop een lederloopkever over een steen en op een takje dat in het gras lag. Toen het twijgje begon te rollen verloor de kever zijn evenwicht, maar zijn pootjes hadden nieuw houvast gevonden. Hij klom een stukje omhoog. Na een paar tellen bereikte hij een ander oppervlak, even tastte hij het af met zijn voelsprietten. Het rook naar eten. Instinctief ging de kever op zoek naar een holte. De geur dreef hem verder, hier viel wat te halen. Niet veel later ontdekte hij een opening en kroop voorzichtig naar binnen. Uit ervaring wist hij dat er nog meer kapers op de kust zouden zijn. Hij hief zijn kop en luisterde. Verderop werd er gegraven. Oppassen geblazen dus, al stond hij heus zijn mannetje wel. Rustig kroop hij verder, het was er donker en helemaal achterin was het heerlijk vochtig. Met zijn kaken rukte hij een stukje los van wat hij daar vond. Een beetje taai, oud vlees lustte hij ook wel.

Verderop was er vast nog meer te vinden. Hij kroop een smalle gang door die weer uitkwam in een grotere holte, waar hij tot zijn schrik